847/10

Den 28. juni 2010 blev i sag nr. 77.031:

xxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxx

mod

Popermo Forsikring g/s
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Popermo Forsikring g/s, klager over selskabets afvisning af at anerkende et anmeldt ulykkestilfælde som værende dækningsberettigende.

Selskabet henviser til, at hændelsen sådan, som den blev angivet i klagerens oprindelige forklaringer, ikke opfylder forsikringsbetingelsernes ulykkesdefinition.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er politiassistent, pådrog sig en rygskade i forbindelse med sit arbejde den 27/4 2005. Af journal fra samme dag fremgår:

> "38-årig politibetjent under arbejde, løber ud af bil og oplever voldsom sm. i ve. hofte, balle med udstråling til lår. Er ved ankomsten udtalt smertepåvirket.
> Ingen tidligere undersøgelser.
> Var til kiropraktor i går pga. nedre rygsmerter. Blev manipuleret.
> Klager desuden over snurrende fornemmelse i ve. ben.
>
> OBJ.:
> Vågen, klar, orienteret, smertepåvirket.
> Kan gå og stå men halter pga. smerter i ve. ben, kan stå på hæl og tå. Har god kraft i begge ue, har let parastesi på ve. forfod ellers normal sens. ve, gluteusregion øm.
> Columna: Trykøm over os sacrum eller i.a.
> Pt. behandles med analsetika og smerten aftager efter flere timer."

Skaden blev anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen. I denne anmeldelse anførte klageren:

"På politi opgave med aktionsstyrken skulle jeg foretage anholdelse af 2 gerningsmænd. Jeg var iført civilt tøj, pistolbælte og skudsikkervest. Før aktionen befandt jeg mig på bagerste passagersæde i civil politikøretøj VW Caravelle sammen med fire andre personer, hvorfor vi sad i ubekvemme stillinger.

Under indsatsen åbnede jeg venstre sidedør, der er indrettet med skydedør, og foretog nedstigning fra ca. 40 cm, samtidig med at jeg løb frem langs køretøjet og videre frem mod gerningsmændenes køretøjer. Her befalede jeg en gerningsmand ud at ligge på kørebanen, hvorefter jeg ilagde ham håndjern. Han blev herefter ved egen og min hjælp rejst op.

Efterfølgende mærkede jeg smerter i lænden og venstre hofte/balle med udstråling til venstre ben og fod/tæer. Jeg rettede derfor henvendelse på …hospitalet, hvor jeg blev smertebehandlet og indlagt til observation. Hjemsendt dagen efter."

Klagerens arbejdsgiver anførte i skrivelse af 13/6 2005 til klageren:

"Rigspolitiet har modtaget anmeldelse om, at du den 27. april 2005 kom til skade under tjenestens udførelse.

Det fremgår af sagen, at du under en politiopgave sad ubekvemt placeret sammen med 3 kolleger på bageste sæde i en VW Caravelle iført pistolbælte og skudsikker vest. I forbindelse med at en person skulle anholdes, åbnede du hurtigt skydedøren, og foretog nedstigning fra bilen, hvorefter du løb frem mod gerningsmændenes køretøjer. Du lagde håndjern på en af de anholdte gerningsmænd, mens denne lå placeret på kørebanen. Han blev herefter ved egen og din hjælp rejst op. Herefter mærkede du smerter i lænden, venstre hofte og balle, strålende ud i venstre ben, fod og tæer.

Af indhentet skadejournal fremgår, at du muligt har pådraget dig en diskusprolaps eller en lumbago, samt at du måtte smertebehandles.

Skaden er efter Rigspolitiets vurdering omfattet af arbejdsskadesikringsloven."

Arbejdsskadestyrelsen udbad sig en uddybning af klagerens anmeldelse, hvorfor klageren i besvarelse af 16/9 206 anførte:

"1. Hvor meget vejede personen, som De håndterede?
Svar: Anslået 80-85 kg.

2. Hvordan skulle personen have været håndteret?
Svar: Som han blev!

3. Hvordan forløb håndteringen?
Svar: Uden problemer.

4. Hvor stor en del af kroppen løftede De?
Svar: Overkroppen.

5. Hvis De var flere om at løfte; hvordan løftede her især? Og hvilke kropsdele?
Svar: Nej, jeg var alene.

6. Var personen lammet eller var der andet, der gjorde personen uhåndterlig?

Svar: Han var belagt med håndjern.

7. Hjalp patienten til? Hvordan?
Svar: Ja, da overkroppen var løftet hjalp han til med benene.

8. Beskriv de fysiske forhold/pladsforholdene i forbindelse med håndteringen?
Svar: Anholdelsen foregik på en asfaltvej, der var ingen fysiske begrænsninger."

Arbejdsskadestyrelsen anførte i afgørelse af 19/5 2008:

"Afgørelser og beslutninger

Ulykken den 27. april 2005 er anerkendt som arbejdsskade.

Du får 69.900 kroner i godtgørelse for varigt mén (10 procent).

Sagens oplysninger

Det fremgår heraf, at du under tjeneste som politiassistent ved aktionsstyrken, skulle foretage anholdelse af to gerningsmænd. Under indsatsen, foretog du udstigning fra et køretøj iført skudsikker vest og løb frem mod et køretøj med gerningsmanden. Du anmodede denne om at lægge sig på underlaget, hvorefter at du ilagde gerningsmanden med håndjern. Du rejste derefter gerningsmanden op i håndjernene.

Det fremgår at gerningsmanden havde en vægt på 80 til 85 kilo og at du var alene om håndteringen af denne.

Du fik efter hændelsen smerter i lænderyggen med udstråling til venstre ben og fod.

Du har efterfølgende fået konstateret en diskusprolaps i lænderyggen.

Begrundelse
Du har under dit arbejde som politiassistent været udsat for en ulykke. Vi vurderer, at skaden i form af en diskusprolaps i lænderyggen er forårsaget af, at du håndterede en anholdt med en vægt på 80 til 85 kilo, som efter ilæggelse af håndjern, blev løftet/rejst til opretstående stilling. Du var alene om håndteringen og fik efterfølgerne smerter i lænderyggen samt venstre ben og fod"

Klageren anførte i skrivelse af 9/6 2008 til Arbejdsskadestyrelsen:

"Jeg har nu læst Arbejdsstyrelsens afgørelse, og jeg vil hermed *klage* over afgørelsen.

Jf. min skrivelse fra april/08, hvor jeg redegjorde for min fysiske situation 3 år efter skaden indtraf, sammenholdt med

9.1.3.1. Lette, daglige rygsmerter uden eller med meget let bevægeindskrænkning

kan jeg således udlede, at mit brev ikke er blevet lagt til grund for noget som helst. Det er naturligvis meget frustrerende, at jeg som den skadeslidte ikke bliver hørt i sagen, men at der kun tages hensyn til objektive rapporter fra div. læger. Det er jo faktisk sådan, at der

godt kan ske en forværring af en skade, når man i en styrelse tillader sig at have så lang en sagsbehandlingstid!

Når det fremgår af jeres brev, at jeg har optaget mit tidligere arbejde som politiassistent i samme omfang som forud for hændelsen (fremgår af funktionsattesten), samt at jeg har symptomer som beskrevet i B.1.3.1 og D.2.10.4.1, så vil jeg påstå, at det objektive i jeres arbejde er forsvundet i forhold til en subjektiv vurdering efter laveste fællesnævner."

Klageren anmeldte den 1/7 2008 rygskaden til selskabet. Til denne anmeldelse vedlagde han anmeldelsen til Arbejdsskadestyrelsen samt besvarelsen af de uddybende spørgsmål til Arbejdsskadestyrelsen. Selskabet anførte som følge heraf i skrivelse af 10/7 2008 til klageren:

"**Hændelsen den 27/4 2005**
Det fremgår af oplysningerne at du efter at have siddet i en bil løb frem til en gerningsmand, fik denne ned på kørebanen og efterfølgende lagt i håndjern. Herefter mærkede du smerte i lænd og venstre hofteballe.
...
Gruppeulykkesforsikringen dækker ulykkestilfælde. Definitionen på et ulykkestilfælde er i henhold til forsikringsbetingelserne, § 1.1.a:

> 'En tilfældig af den forsikredes vilje uafhængigt pludselig udefra kommende indvirkning på legemet som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.'

Da skaderne ikke er sket som følge af en pludselig og udefra kommende indvirkning, er definitionen for et ulykkestilfælde ikke opfyldt."

Klagerens advokat anførte herefter i skrivelse af 24/7 2008 til selskabet:

"[klager] har overfor mig suppleret sin beskrivelse af hændelsesforløbet således, at skaden efter alt at dømme er sket ved at det civile politikøretøj hvori [klager] befandt sig under udstigningen pludselig bremser pludseligt op for at undgå påkørsel af bil foran køretøjet mens [klager] er halvvejs på vej ud af køretøjet og bl.a. med højre hånd holde fast i skydedørens greb så denne ikke under opbremsningen 'smækkede i'.

Herved oplevedes et vrid i lænden, der straks efter kom til udtryk ved smerter i lænden og i venstre hofte/balle med udstråling til venstre ben og fod/tæer.

Ovennævnte hændelsesforløb vil kunne bekræftes af [klagers] kolleger.

Der er således efter min opfattelse ingen tvivl om at den pågældende skade er påført ved en pludselig udefrakommende indvirkning på legemet, der er erstatningsberettiget under gruppeulykkesforsikringen jf. vilkårene."

Selskabet anførte som følge heraf i skrivelse af 1/9 2008 til klagerens advokat:

"Det handlingsforløb som De skitserer i Deres brev af 24/7 2008, fremkommer mere end tre år efter at hændelsen har fundet sted. Forsikringstageren har ikke tidligere overfor Arbejds-

skadestyrelsen, læger eller hospitaler oplyst at hændelsen opstod da han var på vej ud af bilen.

Da forsikringstager anmelder skaden hertil i juli 2008, fremkommer heller ikke sådanne oplysninger.

Vi går derfor ud fra at den forklaring som forsikringstageren har afgivet på sin anmeldelse til Rigspolitiet, er den korrekte forklaring.

Med andre ord fastholder vi at der ikke er tale om et ulykkestilfælde, jf. vores brev af 10/7 2008."

Af udateret vidneudsagn fra en af klagerens kollegaer fremgår:

"I forbindelse med omhandlende sag, var jeg fører for den samlede anholdelsesaktion den 27. april 2005, hvor [klager] kom til skade med sin ryg. Jeg befandt mig ikke i samme bil som [klager], men på en anden lokalitet, der var aktuel i sagen.

Da det anholdelseshold som [klager] var del af, var færdige med anholdelsen ved bilerne, tilgik bl.a. [klager] til min lokalitet. Han gjorde mig opmærksom på, at han havde smerter i ryggen, og at han derfor ikke kunne løse indsats opgaver.

Han blev friholdt for yderligere opgaver, indtil vi forlod stedet.

I forbindelse med vor ankomst til vor afdeling, blev jeg gjort opmærksom på, at [klager] var blevet kørt på Rigshospitalets traume center, da hans rygsmerter var blevet forværret.

Under debriefing af indsatsen/anholdelsen gennemgik vi forløbet omkring de to biler, hvor bl.a. [klager] var indsat. Jeg husker tydeligt, at de personer [klager] havde talt med umiddelbart efter aktionen, forklarede, at [klager] var kommet til skade med sin ryg, i forbindelse med at han steg ud af det civile indsatskøretøj. [klagers] situation var blevet forværret under indkørslen K., og han blev derfor kørt til …hospitalets traume center.

Da jeg så filmen, der var blevet optaget under aktionen, var det tydeligt for mig at se, at [klager] var begrænset i hans bevægemønster i hans færden omkring anholdelsen ved de to biler."

Af udateret vidneudsagn fra en anden af klagerens kollegaer fremgår:

"I forbindelse med debriefing af opgaven husker jeg tydeligt, at vi talte om at [klager] var kommet til skade, i forbindelse med at han skulle ud af bilen. Han har senere fortalt, at han åbnede døren før vi holdt stille, da han var uset fra de modkørende biler, samt at han havde længere at løbe efter han var blevet omplaceret inde i indsatskøretøjet. Dette er normal procedure, når man er uindset fra gerningsmændene, og det er muligt at låse dørene i åben position, hvilket ikke virker lige godt på de forskellige biler i vor vogn park. I forbindelse med nedbremsningen, da vi kørte ud foran gerningsmændene, var døren sprunget op, og [klager] havde holdt den tilbage således han kunne komme ud."

Klageren har ved skrivelse af 7/10 2009 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at det anmeldte ulykkestilfælde er dækningsberettigende. Klageren har til støtte herfor anført:

> "Den 27. april 2005 pådrog jeg mig en diskosprolaps i mellem 4. og 5. lændehvirvel. Skaden indtraf da jeg på arbejdet som politibetjent var på vej ud gennem en skydedør i en bil, der ikke holdt helt stille. Samtidig med at jeg var på vej ud bremsede bilen og skydedøre bevægede sig fremad, hvilket jeg holdt i mod, da jeg skulle ud og anholde en person. Det var her skaden indtraf, hvor jeg i en fremad gående bevægelse lavede et vrid med overkroppen for at holde døren tilbage.
>
> De procedurer, der blev anvendt er i overensstemmelse med de for min afdeling gældende SOP - standard operationel procedures - nu kaldet APV.
>
> Da skaden indtraf, mens jeg var på arbejde anmeldte jeg den som en arbejdsskade. Dette foregår i politiet under vejledning fra en politileder. Jeg blev her vejledt om at beskrive hændelsesforløbet i meget generelle vendinger. Min egen subjektive vurdering skulle jeg dermed undlade, da jeg ville blive afkrævet uddybende svar af Arbejdsskadestyrelsen hvis behov.
> Jeg anmeldte også skaden til mit forsikringsselskab Popermo telefonisk, og blev her vejledt om, da det var en arbejdsskade, først at rette henvendelse når der lå en afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Popermo ville så følge den afgørelse. Der blev således ikke udfærdiget nogen anmeldelse til Popermo.
>
> Under den ca. 3 år lange behandlingstid i Arbejdsskadestyrelsen udfyldte jeg mange fortrykte formularer og var til flere konsultationer hos læger og neurologer. Jeg redegjorde ved flere af disse samtaler for hvorledes skaden var indtruffet. Det har tilsyneladende ikke været lægernes opgave at videre give eller tage stilling til måde skaden indtraf, men de har fundet mine skader sammenholdt med min forklaring, at have været i overensstemmelse, og givet udtryk for at jeg fremstod troværdig. Fra Arbejdsskadestyrelsen ønskede man tilsyneladende ikke nogen nærmere forklaring vedr. de omstændigheder, som skaden indtraf under.
>
> Da afgørelsen endelig kom fra Arbejdsskadestyrelsen, konkluderede man at skaden var sket i forbindelse med at jeg hjalp en anholdt op at stå, et par minutter efter skade var indtruffet. Jeg bemærkede naturligvis dette, da jeg læste afgørelsen, men fandt det absurd grænsende til idiotisk at påklage, at skaden var sket minutter forinden under lignende omstændigheder. Jeg var naturligvis meget skuffet over at en offentlig instans, efter så lang tids sagsbehandling, kunne nå frem til denne konklusion. Det kom dog ikke bag på mig, da jeg ved to tidligere telefoniske henvendelser havde fået oplyst, at man ikke kunne forstå, at jeg ikke havde hørt noget, men fik efter kort tids søgen oplyst, at det var fordi min sag var havnet i en forkert 'bunke'.
>
> Jeg kontaktede herefter Popermo, der staks afviste min sag. Sagen var blevet forældet og at jeg skulle have anmeldt sagen umiddelbart efter skaden var indtruffet. Jeg oplyste, at jeg netop var blevet vejledt om det modsatte i maj 2005. Man bad mig således alligevel sende sagen over, og så ville man se på den. Jeg sendte derfor hele sagen til Popermo, der igen hurtigt afviste sagen uden at udbede sig nogen forklaring fra min side. Jeg rettede igen henvendelse til Popermo og foreslog personligt at gøre rede for hændelsesforløbet, der jo netop manglede mine subjektive oplysninger. Dette da det nu ikke havde været muligt at redegøre for hverken Arbejdsskadestyrelsen eller Popermo om de omstændigheder, hvor under skaden var sket. Dette ønskede Popermo desværre ikke, og jeg har derefter fremsendt vidne forklaringer fra mine kollegaer som deltog på skadestidspunktet samt fremsendt en video,

der på grundlag af min nedsatte bevægelighed viser, at skaden er indtruffet før jeg hjælper den anholdte op. Til trods for dette fastholder Popermo stædigt deres synspunkt og virker ikke som om de tager det fremsendte til efterretning. Det er jeg selvfølgelig skuffet over, ligesom jeg under hele forløbet er blevet bebrejdet at jeg ikke har nedskrevet navne på personer som jeg talte med telefonisk for 3 år siden. Som om det ville have stillet mig bedre, hvis jeg kunne huske at jeg havde talt med Birger eller Bent.

Det er min påstand, at hvis jeg var blevet vejledt ordentligt da jeg rettede henvendelse til Popermo umiddelbart efter skaden, så var alt dette undgået.

Jeg havde ikke forestillet mig, at der skulle stilles spørgsmålstegn ved min troværdighed, som jeg i den grad føler, at Popermo gør.

Jeg er fra mit arbejde som politiassistent bekendt med, at hændelsesforløb er svære at videregive, specielt når hændelsesforløbet ligger 3 år tilbage samt hvis modtageren ikke har en objektiv tilgang til sagen. Jeg er desuden også bekendt med det strafbare i at afgive usande forklaringer til mit forsikringsselskab. En dom for forsikringssvig ville i mit tilfælde medføre afskedigelse fra PET og sikkert også fra Politiet."

Selskabet har ved skrivelse af 22/10 2009 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Den 4/7 2008 anmeldte forsikringstager, jf. bilag … og bilag …a, at han havde pådraget sig en arbejdsskade den 27/4 2005. Forsikringstageren forklarede intet om hændelsesforløbet i bilag …, men medsendte kopi af sin forklaring til Arbejdsskadestyrelsen, jf. bilag ...

Da vi ønskede sagen uddybet, bad vi Arbejdsskadestyrelsen sende os yderligere materiale, det er bilagene …

Det fremgår af bilag … at forsikringstageren lagde en gerningsmand i håndjern, efterfølgende rejste forsikringstageren gerningsmanden op, og da gerningsmanden var rejst op, mærkede forsikringstager smerter i lænd, balle og hofte.

Disse oplysninger bekræftes i bilagene … - … b. Særligt fremgår det af bilag … - …a at forsikringstageren ikke havde problemer med at rejse gerningsmanden fra jorden, og at anholdelsen i øvrigt foregik fuldstændigt problemfrit.

Gruppeulykkesforsikringen dækker ulykkestilfælde. Definitionen på et ulykkestilfælde er i henhold til forsikringsbetingelserne, § 1.1.a:

> 'En tilfældig af den forsikredes vilje uafhængigt pludselig udefra kommende indvirkning på legemet som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.'

Da der ikke skete en pludselig og udefra kommende indvirkning den 27/4 2005, er definitionen for et ulykkestilfælde ikke opfyldt. Vi skrev derfor til forsikringstageren og afviste at udbetale erstatning.

Forsikringstager kunne ikke acceptere afgørelsen og klagede over afgørelsen via sin advokat.

Advokaten har oplyst at han i 2008 fik en supplerende forklaring af forsikringstager, jf. bilag ... Af bilag … fremgår at forsikringstager nu mener at skaden skete da den bil han befandt sig i, pludselig bremsede op for at undgå påkørsel af en bil foran. Denne ombremsning skete samtidig med at forsikringstager var ved at stige ud af bilen, og blandt andet holdt forsikringstager med højre hånd fast i skydedørens greb så døren ikke smækkede i under opbremsningen. Forsikringstager mener nu at han i forbindelse hermed fik et vrid i lænden, og at smerterne opstod med det samme.

Advokaten har desuden sendt to vidneforklaringer bilag …

Af bilag … fremgår at vidnerne A. og R. ikke har overværet selve hændelsesforløbet.

Vi har også haft en dvd til gennemsyn og vedlægger vores kommentarer hertil, bilag ... Som det fremgår, viser denne dvd ikke noget usædvanligt da forsikringstager træder ud af bilen.

Først da forsikringstager henvender sig til sin advokat, modtager vi - mere end tre år efter tilskadekomsten - ændret forklaring af hændelsesforløbet.

Arbejdsskadestyrelsen har i bilag … gentaget forsikringstagers første forklaringer i korrespondancen med forsikringstager, forsikringstager har på intet tidspunkt i forløbet imødegået Arbejdsskadestyrelsens fortolkning af forsikringstagers første forklaring.

Da forsikringstager i bilag … klagede over Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, gjorde han heller ikke opmærksom på at han var uenig i Arbejdsskadestyrelsens fortolkning af forklaringen.

Det er herefter vores opfattelse at forsikringstageren ikke kan sandsynliggøre at der er tale om et ulykkestilfælde således som vi definerer dette i forsikringsbetingelsernes § 1.1.a.

Da der ikke er tale om et ulykkestilfælde, da forsikringen ikke dækker sygdom eller udløsning af latente sygdomsanlæg, jf. forsikringsbetingelsernes § 4.1 og 4.2, og da forsikringstager ikke kan dokumentere et andet hændelsesforløb end det er beskrevet i forsikringstagers første forklaring i bilag …, har vi overfor forsikringstager/dennes advokat fastholdt at definitionen for et ulykkestilfælde ikke er opfyldt, og at vi derfor ikke skal betale erstatning."

Klageren anførte herefter i skrivelse af 1/11 2009 til nævnet:

"Jeg er nød til at kommentere på brevet fra Popermo til jer, der i første halvdel omhandler den afgørelse som Arbejdsskadestyrelsen kom med. Som af mig nævnt andet steds, så er det en besynderlig afgørelse truffet efter en besynderlig og meget langtrukken sagsbehandling. Jeg mener, at jeg bl.a. ved de i sagen vedlagte vidne forklaringer, har redegjort for at ulykken er indtruffet før, jeg hjalp den anholdte op at stå, hvilket jeg fra start har oplyst til Arbejdsskadestyrelsen og som også stemmer overens med Popermos brev, hvoraf det fremgår, at der ikke var problemer med at rejse den anholdte fra jorden, ligesom anholdelsen i øvrigt foregik fuldstændigt problemfrit.

Skaden var nemlig allerede sket! Jeg mener også, at jeg fra min første anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen har haft fokus på netop det, der sker omkring udstigningen af bilen. Dette skal ses i lyset af, at jeg var blevet vejledt om netop ikke være særlig konkret og drage mine egne konklusioner. Jeg beskrev her allerede i dagene efter skaden i 2005 flg.:

Under indsatsen åbnede jeg venstre sidedør, der er indrettet som skydedør, og foretog nedstigning fra ca. 40 cm, samtidig med at jeg løb frem langs køretøjet..

Det er faktisk det eneste konkrete, der fremgår af anmeldelsen.

Da Arbejdsskadestyrelsen så fremkom med deres afgørelse, og jeg af Popermo var blevet gjort bekendt med at de ville følge Arbejdsskadestyrelsens afgørelse sendte jeg alle sags akter over til Popermo. Jeg var ligeledes af Popermo blevet vejledt om, at de først ønskede anmeldelse af skaden, når afgørelsen forelå.

Da Popermo så pludselig ikke ville følge Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, gik jeg til en advokat for at få hjælp i sagen. At det sker 3 år efter tilskadekomsten, er jo på grund af den lange sagsbehandlingstid hos Arbejdsskadestyrelsen, og ikke fordi jeg pludselig kom i tanke om et andet hændelsesforløb, der ville passe bedre ind, så jeg kunne få udbetalt en erstatning. Jeg er derimod fremkommet med en detaljeret redegørelse til Popermo, ligesom jeg til Ankestyrelsen har klaget over Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, hvor jeg har gjort opmærksom på, at afgørelsen ikke er korrekt. Ankenævnet mener ikke, at de oplysninger kan føre til en ændret vurdering. De afviser hermed ikke at skaden er sket tidligere, men forholder sig til at skaden er faktuel.

Hvad kan jeg så gøre mere?? Jeg har dokumenteret det forhold, at skaden skete tidligere end Arbejdsskadestyrelsen har konkluderet. Jeg har redegjort for at skaden skete, da jeg åbnede døren og bilen bremsede. Jeg har forsøgt at redegøre for, at det netop er på den måde diskosprolapser fremkommer, samt at smerterne efterfølgende tiltager over en periode efter skaden er sket. Jeg har optrådt troværdigt ved de undersøgelser, der er foretaget hos læger, og ikke forsøgt at gøre mine mén værre end de er. Jeg har fulgt de anvisninger jeg har fået fra mine foresatte og Popermo mht. anmeldelse.

Jeg mener, at der gennem hele forløbet har været konsensus i min forklaring, ligesom den er underbygget af kendt lægelig teori, standard arbejdsprocedure i AKS og vidne afhøringer. Jeg er polititjenestemand og fremstår i mange andre sammenhæng som en troværdig anmelder, hvilket et eller andet sted også er de værdier som Popermo er bygget op om. Jeg kan ikke forstå, hvorfor Popermo ikke tror på min forklaring. Det kan jo ikke være rigtigt, at man skal være fulgt af et dokumentationshold, når man kommer til skade. Faktisk var jeg af den opfattelse, at det var Popermo, der skulle fremkomme med en eller anden form for dokumentation eller en sandsynlig forklaring på at forsikringstageren taler usandt."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Forsikringens omfang § 1**

1. Ulykkestilfælde.
   Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge. Ved beskadigelse af forsikredes arme og ben kræves alene, at skadeårsagen skal være pludselig og med en påviselig beskadigelse af legemet til følge.

…

Forsikringen dækker ikke § 4

1. Enhver anden sygdom end de i § 1,2 anførte eller udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved ulykkestilfælde.
2. Ulykkestilfælde, der skyldes sygdom - jf. dog § 1,1,c."

10. 77.031

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at det ved afgørelsen må lægge klagerens første forklaring til grund, da denne er fastholdt helt frem til klagerens advokats supplerende beskrivelse af hændelsesforløbet tre år efter skadens opståen.

Sådan som skaden blev beskrevet ved anmeldelsen, må nævnet være enig med selskabet i, at der ikke er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, idet skaden ikke er sket som følge af en pludselig udefra kommende hændelse. Nævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand